

Svar (16/8 99)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Som det fremgår af svaret på spørgsmål S 2766 skal brugerbetalingsgebyret udgøre en fast, pristalsreguleret bestanddel af amternes og kommunernes finansiering af de samlede udgifter til godkendelser og tilsyn efter miljøbeskyttelsesloven.

Det er på denne baggrund, at jeg har udsendt den seneste brugerbetalingsbekendtgørelse, bekendtgørelse nr. 965 af 16. december 1998.

I forhold til den næste revision af bekendtgørelsen, som skal gælde for perioden efter år 2000, har jeg på baggrund af henvendelser fra Vejle og Ringkøbing Amter bedt Miljøstyrelsen om at tage initiativ til en nærmere analyse af takstkategoriernes afgrænsning i samarbejde med Amtsrådsforeningen og Kommunernes Landsforening.

Spm. nr. S 2697

Til miljø- og energiministeren (21/7 99) af:

Ole M. Nielsen (KRF):

»Vil ministeren redegøre for, hvorfor myndighedene er imod sikring af kysten ved Mårup kirke herunder imod den form for sikring af kysten med nedstikning af plastikrør i stranden, som måske virker?«

Svar (30/7 99)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Jeg har forelagt spørgsmålet for Skov- og Naturstyrelsen, hvis besvarelse jeg kan henholde mig til:

»Baggrunden for, at Skov- og Naturstyrelsen over for Kystinspektoratet og Trafikministeriet ikke har kunnet anbefale kystbeskyttelse ved Mårup Kirke, er, at det er styrelsens opfattelse, at hele klintkysten ved Mårup Kirke i både national og international sammenhæng er en enestående geologisk formation. En fortsat naturlig og dynamisk udvikling/nedbrydning af kyststrækningen uden menneskelig påvirkning må derfor – ud fra en samlet afvejning af kulturhistoriske, landskabelige og geologiske værdier – prioriteres højest. En kystbeskyttelse vil betyde, at klintskrænterne vil blive ændret til en fastlåst

græsbevokset skråning, således at man ikke kan opleve de ubevoksede klintskrænter. Derfor vil det være forkert at etablere kystbeskyttelse ved Mårup Kirke.

Ønsket om at sikre det ejendommelige landskab, som er et resultat af, at naturens processer forløber uhindret, er i øvrigt efter styrelsens opfattelse netop formålet med den fredning af området, der blev foretaget i 1948.«

Med hensyn til det omhandlede forsøg med nedstikning af plastikrør i stranden ved Mårup Kirke kan jeg henvise til mit og trafikministerens svar på de enslydende spørgsmål nr. S 2688 og 2689.

Spm. nr. S 2757

Til miljø- og energiministeren (2/8 99) af:

Ole M. Nielsen (KRF):

»Vil ministeren redegøre for, hvilken proces der kan ophæve eller ændre fredningen fra 1948 af området ved Mårup Kirke?«

Svar (16/8 99)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Jeg har forelagt spørgsmålet for Skov- og Naturstyrelsen, hvis besvarelse jeg kan henholde mig til:

»Mårup Kirke er omfattet af Overfredningsnævnet kendelse af 25. februar 1948 om fredning af Rubjerg Knude og omliggende arealer.

Naturbeskyttelseslovens kapitel 6 indeholder reglerne om fredningers tilvejebringelse, indhold og retsvirkninger, herunder erstatning.

Det er i lovens § 50, stk. 1 bestemt, at fredningsnævnet kan meddele dispensation fra en fredningsbestemmelse, når det ansøgte ikke vil stride mod fredningens formål.

Det er i § 50, stk. 2 bestemt, at videregående afvigelser fra en fredning end nævnt i stk. 1 samt hel eller delvis ophævelse af en fredning kun kan foretages efter reglerne om gennemførelse af fredninger.

Dette indebærer, at en ophævelse eller ændring af ovennævnte fredning kun kan ske ved rejsning af en ny fredningssag, der skal behandles af fredningsnævnet og eventuelt Naturklagenævnet efter reglerne i naturbeskyttelseslovens kapitel 6.